

Bartók Béla Unitárius Egyházközség

Egyházközségünk életében örömteli események zajlottak le:

A Perczelné Kozma Flóra Nőszövetségünk megalakuló ülése óta első alkalommal június 18-án tartott önálló közgyűlést, mely alkalommal Nőszövetségünk tagjai terveikről és majdani közös tevékenységeinkről tárgyaltak.

Gyülekezeti termünk felújítása befejeződött. Teljesen megújult a vizesblokk a mellékhelyiségekkel. Szép tiszta gyülekezeti termünkben helyeztük el a Szinte Gábor festőművész által egyházközségünknek adományozott Bartók Béla-festményt.

Június 18-án megkereszteltük Kovács Levente és Lukács Mónika Réka nevű kislányát.

Június 25-én megkereszteltük Pávai István és Kádár Natália ikerkislányait, Zselykét és Borókát.

Augusztus 13-án megkereszteltük Spenik János és Szabó Annamária, Judit nevű kislányát.

Július 22-én egyházi megáldásban részesítettük Hortobágyi Péter és Gyarmathy Beatrix házasságkötését.

Sajnos egy temetési szertartásra is sor került: június 26-án utolsó földi útjára kísértük és örök nyugalomra helyeztük Böde Sándorné Keresztes Zsuzsa 92 évet élt testvérünket.

Léta Sándor

Sepsi-Kovács Éva, a Bartók Béla Unitárius Egyházközség gondnoka áldozatos munkája és közbejárása következtében a Székelykeresztúri Unitárius Gimnázium visszakaphatta történeti zászlóját. Az Erdélyi Unitárius Egyház Képviselő Tanácsa az alábbi levélben köszönte meg e nemes segítséget:

Tisztelt Főtanácsos Asszony!

Az Erdélyi Unitárius Egyház legfőbb végrehajtó testülete, az Egyházi Képviselő Tanács f. év júliusi ülésén nagy meglepéssel vette tudomásul, hogy hazakerült az Iparművészeti Múzeumban a 2005. esztendő folyamán restaurált zászló, a Székelykeresztúri Unitárius Gimnázium büszkesége.

Az Egyházi Képviselő Tanács elismeréssel vette számba a magas szakmai és emberi erőfeszítéssel elvégzett munkát. A testület ugyanakkor fejet hajtott a restaurálást lehetővé tevő áldozat előtt is, amelyet Ön az anyagi háttér biztosításáért személyesen hozott meg a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma alapjait elérendő, s amely összességében meghaladta a 2 millió forintot.

Mindezekért az Egyházi Képviselő Tanács határozata alapján kérjük, fogadja őszinte köszönetünket és nagyrabecsülésünket. Isten áldja meg életét erővel és egészséggel, hogy munkáját sokáig végezhesse Unitárius Egyházunk és nemzeti örökségünk értékeinek megőrkítése érdekében.

Kolozsvár, 2006. július 25.

*Atyafiságos üdvözléssel és hittestvéri szeretettel,
Dr. Szabó Árpád püspök
Győrő Dávid előadótanácsos*

Debreceni verselés

Július 2-án a Debreceni Egyházközség rendhagyó szertartásrendet tartott. Ez alkalommal nem volt meghívott előadónk, nem a nagyvilág dolgairól akartunk tájékozódni, hanem egymásra voltunk kíváncsiak. A befele építkezés nélkül nincs egészséges közösségi élet. Ezért mi most lelkünk eddig rejtve maradt kincseit osztottuk meg egymással: vers-kommuniót tartottunk. A gyülekezet tagjai, amennyiben kedvük volt hozzá, kiválasztották legkedvesebb versüket, vagy éppen azt, ami a leginkább hatott rájuk az utóbbi időben és elhozták ebbe a közösségbe. Vagy harminc vidám, elgondolkodtató, filozofikus, vagy éppen hitvallásszerű költeményt, néha saját verset hallgathattunk meg. Soha még ilyen meghitt hangulat nem kerekedett templomunkban, csak azt nem értjük, korábban hogyan tudtunk ilyenfajta találkozások nélkül élni, közösséghez tartozni. És micsoda ráadás volt erre a ven-

dégség, melyre dr. Kozák Miklós hívta meg a gyülekezetet! Gondosan kiválogatott alapanyagokból fantasztikus malacpörköltet főzött az udvaron felállított üstben. Köszönjük Miklósnak és minden résztvevőnek a lelki, szellemi és testi táplálékot! Folytatás következik!

Miklósi-Vári Katalin



Így élünk és dolgozunk Füzesgyarmaton és a „Gyula és környéke” szórványgyülekezetben

Ez a nyár az ez évi álmaink, terveink első félidejének megvalósulását hozta el. A Bartók-emlékév kapcsán felújított templombelső felavatása, a Bartók-emléktábla és a lelkészek emléktáblájának leleplezése, valamint Csordás Gergő hittanosunk konfirmációja – ahogy az ünnepségen megjelenő és felszólaló polgármester fogalmazta – valóban a város és környéke ünnepe volt, ahonnan ő (mint talán sokan mások is) lélekben megújulva távozik el. Valóban, az Isten megáldotta fáradozásainkat. De megállni nem lehet, esetleg csak egy kicsit lazítani, mert a második féldió hamar itt van. Október 22-én, a vasárnap újra unitáriusokról fog szólni a városkánkban és Észak-Békés megyében. Akkor az 1956-os forradalom és szabadságharc fél évszázados évfordulóján is márványtáblát avatunk az igazi 56-os hősök emlékének, útját állva a történelemhamisítóknak és önjelölt álhősöknek, a felejtésnek és feledtetésnek. De lássuk, hogy mivel is irtunk történelmet az eltelt időszakban kis egyházközségünkben:

Június 15-én, még az évvárás előtt a Da Vinci kódról készült film bemutatója után a három felekezet lelkésze elmondta véleményét a filmről, és válaszoltak a nézők által feltett kérdésekre. Én, többek közt, a hitvallás, az évezredes dogmák magyarázata helyett a The Inquirer egyik számából idéztem, ami teljesen aláhúzta az én véleményemet. Ez az angol és ir unitáriusok és szabad keresztények lapja, mely igazán nem vádolható konzervativizmussal a hit dolgaiban, így írt: „a film népszerű lesz és a pénz fog folyni. Lehet, hogy társulni fogunk azoknak a százaikhoz, akik a könnyben említett helyeken túráznak, de mielőtt megvásárolnánk a feliratos pólokát, hadd utaljunk az értékekre és abszurdításokra, mert ez pocsek (szemét) kaja a történelemnek, pocsek kaja az irodalomnak és pocsek kaja a gondolatnak”.

Június 24-én helybeli klubunkban műsoros összejövetelt tartottunk.

Június 30-án Bélmegyeren a békéscsabai testvérklubbal együtt volt műsoros délutánunk.

Július 1-jén megkereszteltük Csordás Gergő hittanost, aki konfirmálni készül, de családi körülmények okán nem részlehetett ebben a szertartásban.

Július 9-én feleségemmel részt vettünk Váncsodon, a református gyülekezet (amelyikkel kiváló kapcsolatokat ápolunk) temploma építésének 200. évfordulóján és az azt követő szeretetvendégségen.

Július 15-én Mezőkovácsházán, mintegy 300 résztvevő előtt feleségemmel szerepeltünk a megye kórusainak, műkedvelő csoportjainak találkozóján.

Július 23-án köszönettel visszaadtuk a Vadásztársaságnak a termet, ahol közel két hónapon tartottuk istentiszteleteinket, amíg folyt a templomunk belsejének és ablakainak javítása. Délután a Borostyánkert Idősek Otthonában tartottunk hangulatos istentiszteletet.

Július 27-én mutatta be a Füzes TV és a szeghalmi városi TV az általunk összeállított emlékműsort, amit a szégyentel-

jes trianoni diktátum ratifikálásának 85. évfordulójára készítettünk híveinkkel, fiataljainkkal és dr. Nagy Levente, Marosvásárhelyről áttelepült patikussal. Óriási visszhangja volt az összeállításnak, amit a következő vasárnap délután mindkét város televíziója megismételt. Ilyeneket is tudnak az alföldi unitáriusok!

Július 29-én Darvason hatalmas részvét mellett elbúcsúztattuk ifj. Fülöp György 19 éves testvérünket. Megrázó tragédiában (autóbalesetben) veszítette életét az egykori tanítványom, Gyurika. Bár nem tartoztak egyházunkhoz, minket kért meg a család a szertartás végzésére. Fájdalmas volt egy kettőtört élettől végbúcsút venni. Pihenjen csendesen!

Július 30-án ünnepelt a városunk és a sok más helyről érkezett az unitárius búcsúnkon.

Augusztus 6-án megkereszteltük drága kis unokánkat, Balogh Tamás és Balogh-Balácsi Zita elsőszülött gyermekét, aki a keresztségben a Gergő Dániel nevet kapta. Kérjük a mindenható Istent, hogy áldja, védje és segítse a szép kis családot hosszú, boldog életben keresztül.



Augusztus 10-én, a helyi strandon rendezett nyugdíjasklubok találkozóján, mintegy 250 jelenlévő előtt, szerepeltünk dalárdánkkal és a saját műsorunkat is előadtuk feleségemmel.

Augusztus 11-16 között erdélyi körúton voltunk. Részt vettünk a szejkei világtalálkozón, majd két csoportra oszlotunk, mindkét csapat közel 2000 km-es úton gyönyörködhetett Erdély szépségében.

Augusztus 20-án megemlékeztünk ünnepi istentiszteleten az államalapításról, virágokat helyeztünk el a templomkertünkben lévő honfoglalási emlékműnél. Dél előtt jelen voltam a városi megemlékezésen, a Polgármesteri Hivatal dísztermében tartott ünnepi ülésen.

A mi megemlékezésünk együtt volt a „Jótevők Napja” keretében megtartott Zs. Nagy Lajos Hunor Emlékalapítvány díjkiosztójával, amely alkalommal 27 középiskolás, főiskolás és egyetemista vehette át a Kuratórium által odaitélt különböző összegű díjakat és emléklapokat. Az istentisztelet után a temetőben, az alapítvány névadójának sírján elhelyeztük az emlékezés virágait. Kívánunk fiataljainknak sikeres, eredményes iskolai esztendőt.

Lassan elfut a nyár. Emlékezetes eseményeket jegyezhet fel kis közösségünk e nyárról is. Legyen hála és köszönet a gondviselő Istennek mindenért, és azoknak az embereknek, akik önzetlen támogatásukkal mindig a segítségünkre sietnek, ha valami szépet és jót kell tenni.

B. L.

Velünk az Isten a közös úton

Kivülállónak, vagy a hétköznapi embereknek olybá tűnhet, hogy szerencsés emberek vagyunk, s a szerencsét magunk kovácsoltuk, pedig ez csak a külső látszat.

Itt jóval többről van szó.

A megfáradt és megapadt nagy múltú történelmi egyházaink sem biztos, hogy érzékelik mindazt a lelki adományt, amit az egyszerű hívő emberek megtapasztalnak. Őszintén megtapasztalhattuk a beregi unitárius szórványban, hogy Isten az egyetlen, igaz jótevőnk, s az Ő lelke munkálkodik közöttünk. Ezért kérjük továbbra is pünkösöd elmúltával lelki adományait, hisz jól tudjuk, hogy lényegében minden lelki adomány azért adatik, hogy segítsen és támogasson bennünket, győzze le gyengeségünket az erények gyarlóságával. Ezáltal válhatunk Jézust követő keresztény emberré Isten és embertársaink szolgálatára.

Ilyen isteni adomány által megvilágosodott pillanat és Isten dicsőségére elindított folyamat volt mindaz, ami 1975 pünkösödje óta történt itt, a beregi végeken. Hosszas küzdelem után ráébredtünk arra, hogy csak úgy haladhatunk hitünk szerint Jézus követésében, ha életünkben a lelki élettel összhangban fontos szerep jut a közéletiségnek is. Az alakulásunk óta eltelt 30 év alatt azon munkálkodtunk, hogy közös lelki és szellemi értékeinket tegyük közkinccsé. Ez a törekvés érezhető a nagypénteki passió beregi meghonosításában, az unitárius emlékhelyek kialakításában, mind Vásárosnaményban (Balázs Ferenc- emléktábla, Orbán Balázs- emlékoszlop, Kriza János-kopjafa, az 1956-os márványtábla, az utcanevek adása: Bartók Béla, Heltai Gáspár, Orbán Balázs, Kriza János), mind Tiszaszalkán (Balázs Ferenc- emlékház, utcanevek: Bartók Béla, Balázs Ferenc), mind Debrecenben (a debreceni disputa, a beregi szórvány és Arany Tamás emléktáblái), mind Nagyváradon (a váradí disputa emléktáblája a helyi unitárius templomban), valamint a Partium folyóirat megjelenítésében és a beregi cigányság körében a Dandos Gyula Cigányegylet életre hívásában és működésében is Isten segítő erejét érezzük.

Ténykedésünk során sokszor tapasztaltuk, hogy önmagában az ember gyakran megosztott: az értelem megosztott az akarat által, az akarat a szív által, a szenvedések, vágyak, gondolatok, belső betegségek fokozzák ezt a megosztottságot.

Isten igen fontos adománya, amit missziós munkám során tapasztaltam – a bölcsesség. Unitárius hitünk keresztény volta által rájöttem, hogyha bölcsen dönt az ember, akkor Isten segítségével vissza tudjuk állítani az egységet az értelem, az akarat, az emlékezet és a szív harmóniáját. Több évtizedes munkálkodásunk során ez segített abban, hogy az emberi dolgokat az isteni szabá-

lyok szerint ítéljük meg. Az értelem ajándéka pedig megérteti velünk magát Istent. Mindezt gyülekezeti életünk 30 éve alatt tapasztalhattuk meg akár Aranyosapátiban, akár Mezőladányban, vagy Vásárosnaményban hirdettük Isten igéjét, illetve szolgáltuk a közéletet. Bizton állíthatjuk, hogy lelki és szellemi nyomokat hagytunk közéletiségünk és hitéletünk által a beregi térségben. A beregi unitárius szórványból kinövő szabadelvű protestáns kör és a Balázs Ferenc Népfőiskola tevékenysége révén a keleti országrészben is erősítettük azonosságtudatunkat és az örök reformációba vetett hitünket. Hiszünk abban, hogy elsősorban ez a térség tudja felmutatni a sajátos, egyedi lelki és szellemi értékeinket.

Küzdelmes szolgálatunk során megtapasztaltuk, hogy állandóan meg kell újulnunk, amihez istentiszteleteinken, imáinkban és áhítatainkban az Isten-élmény mély, belső megélése szükséges. Ehhez persze személyes, közvetlen viszony kialakítására kell törekednünk Istennel. Ezt tapasztalhattuk a legutóbbi karácsonyi ünnepekörben, ahol a hagyományok szerint zajlott minden a beregi unitáriusoknál. Szép számmal jelentek meg a gemzei és naményi fiatalok is az istentiszteleten, akik jövőre betlehemes játékokkal készülnek karácsonyra, mivel ez is hagyomány a beregi szórványban. Őszintén reméljük, hogy a presbitérium mellett a Dandos Gyula Cigányegylet és a helyi kisebbségi önkormányzat is támogatja törekvésünket, mivel az egyesületi és az önkormányzati elnök is unitárius.



A presbitérium újévi programjában a nagycsaládok látogatását, házi istentiszteletek tartását szorgalmazza, hogy minél több családtagot vonhassanak be a lelki és közösségi életbe. A cigányság felfogásában lévő családközpontúság mindannyiunk számára példamutató lehet. Erről már bővebben írtam egy előző cikkemben. A pasztorációs munkában ezt alapvetően figyelembe kell venni a lelkésznek. El kell mennie a cigány nagycsaládokhoz, beszélgetni, imádkozni kell velük, jobban meg kell ismernie őket, mert ha érzik a lelkész kö-

folytatása a 24. oldalon

Felhős Szabolcs

Velünk az Isten...

folytatás a 23. oldalról

zelségét, érzik Isten közelségét is. (Az új presbitérium megválasztásában is észlelhető ez a családcentrikus szemlélet.)

Ami a hitoktatást illeti, figyelniük kell a kulturális értékek ápolására és ezeknek a hitoktatásba való bevonására, mert ez megoldást jelenthet a cigányok helyes hitoktatásához. Úgy kell viszonyulnunk hozzájuk, hogy az évszázadok során belénk ivódott előítéleteket le kell vetnünk és tiszta lappal elindulni az úton, amely a cigányoknak nemcsak hitbeli fölemelkedését, de a társadalomba való integrálását is elősegítheti. Mindebben igen fontos a mi közeledésünk, nyitásunk. A teljes értékű munkához szükség van mind szociális, mind pedig lelki segítségnyújtásra is. Figyelembe kell venni kulturális igényeiket, a hittananyag különleges előadásával, átadásával, mert így a cigány fiatalok nem veszítik el identitásukat. Érezniük kell, hogy amit elsajátítanak, érték, kincs. Az is nagyon fontos, hogy közülük való hitoktató és egyházközségi vezetőség legyen, hiszen empatikusabban tudják megélni az egymással való mindennemű kapcsolatokat. Nem elsősorban hittani tételek tanítására, hanem az élő hit továbbadására van szükség. A cigány fiatalok más kódban beszélnek, más kódot értenek meg, mint mi. Onnan kell kiindulni, ahol most tartanak. Ehhez is misszionárius lelkület szükségeltetik.

Mindent összegezve a közéletiség mellett megjelennek a polgárosodás csirái a magánéletükben is. Észlelhető ez a rendszeressé váló hitéletben, templomjárásban, a lakásokban kifüggesztett unitárius falinaptárak, fényképalbumok a keresztlőről, esküvőről, temetésekről, vagy a sütés-főzés a szeretetvendégségekre. Mindez összefügg a családok unitárius hitéletével. Az én szememben (laikus gondolkodásom szerint) nagyobb imádság embert elvezetni a jászoltól, a semmitől az asztalig, mint erőltetetten megimádkoztatni, fohászkodtatni. Nagyobb imádság a koszból, az alvégről bevezetni a közéletbe, a városi ünneplő tömegbe vinni a cigány fiatalokat, mint a templomok padjaiba kényszeríteni. Természetesen ez is fontos. Mindebből talán érthető, hogy az egyházi ténykedéseinkben nagyobb szerepe volt a szociális töltetnek, mint a vallásinak. Szívem szerint Istennek kedves a települések peremén évszázadok óta bűnbe, szennybe gettózott, megvetett és utált cigányságot itt a maga fészében a közös nevezőre hozó istentiszteleten a jézusi szeretet ürügyén összetalálkoztatni, elkeverni meleg, bensőséges ünnepi hangulatban a húzódozó többségi magyarsággal. Mindezt talán sikerült többéves missziós munkával elérni, s a beregi unitárius cigányság elindult mára a lelki és szellemi kiemelkedés útján.

A beregi szórvány lelki és szellemi továbblépés szép példája az Unitárius Alkotók Társasága (UART) kibonta-

kozása eddigi törekvéseink gyümölcseként. Hitünkhöz hű, illetve azzal szimpatizáló költők, festők és zenészek tömörültek az UART-ba, akik elsősorban keletről, vagy egyenesen a beregi unitárius szórványból indultak: Ószabó István, Dusa Lajos, Vári Zsolt, Lakatos László, Torkos Matild. Az UART vezetősége is a szórványból került ki: Felhős Szabolcs, Néző László, Biró Albert. Terveink közt szerepel a kiállítások szervezése mellett a dunafüredi alkotótábor beindítása és egy unitárius évkönyv újraindítása.

Hogyan tovább? Mindenekfelett legyünk a békesség követői! Mivel pedig az ember szoros kapcsolatban van a teremtéssel, alkotóan képes rá hatni, ezért nem csupán saját érdeke, de szűkebb és tágabb környezete haszna is, ha keresi a békét és minden tőle telhetőt megtesz, hogy alkalmas legyen a felülről jövő krisztusi béke befojadására és továbbadására.

Minden keresztény arra hivatott, hogy a béke embere legyen. Olyan ember, aki békében van Istennel és önmagával, így mások felé is sugározza ezt a békét.

A béke embere lelki életének négy ismérve van: a gondviselésbe vetett rendíthetetlen hit, saját korlátaink elfogadása és alázat, ráhagyatkozás Isten szeretetére, mások iránti türelem-tolerancia.

Mindennek szellemében két irányban kell segítenünk a cigányságot: a legsürgősebb feladat, hogy éljék túl a jelen súlyos nehézségeit (szociális, közéleti segítség), illetve már most keresni kell a kibontakozás útját, amely a tanuláson keresztül vezet.

Részünkörül ehhez mély elhivatottság, belső meggyőződés és jó eszközök kellene. Azon fáradozunk itt a beregi végeken, hogy cigány testvéreink testi-lelki segítségnyújtása által békességet teremtsünk az egymás mellett való életben. „Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fiainak mondatnak.” (Máté 5,9)

Adja Isten, hogy lelki ajándékai révén életünket, együttműködésünket mind jobban és neki tetsző módon éljük meg, s arról számot is tudjunk neki adni!



Kocsordi tudósítás

Folyóiratunk előző számában a tavaly augusztus és idén április közti felújításról illetve a május 27-i templomszentelő ünnepségünkről közöltünk tudósítást. Gyülekezeti életünkről ezúton szeretnénk tájékoztatni kedves olvasóinkat.

Április 1-jén egyházunk Gazdasági Bizottsága vizsgálatot tartott Lelkészi Hivatalunkban. Megállapításairól és megfigyeléséről jegyzőkönyvet vett fel, mely szerint házi pénztárunkban papírforma szerint hiány nincs. A kimutatott formai rendellenességek helyreigazítását végrehajtottuk.

Április 23-án közgyűlést tartottunk. Összehívásában különös gondot fordítottunk az alaptörvény előírásaira. Gondnoknak Jakab Ferenc, pénztárnoknak Tarczali Sándorné atyánkfiait választotta a közgyűlés. Mindkettejüktől bevettük a hivatali esküt. Mindketten különös gondot fordítanak a tisztességükkel járó teendők, és a gyülekezeti élet helyi sajátosságainak megismerésére. Gondnok úr kikérte és tanulmányozta az egyház törvénykönyvét, szaktanácsokkal szolgál a pénztár működtetéséhez. Pénztárnok asszony több értékes adománnyal egészítette ki templomi kellékárunkat. Mindketten élen járnak a pénz adományozásban és a munkavállalásban. Gondnokné asszonnyal, presbiterekkel és gyülekezetünk sok tagjával, valamint a tiszteletes asszonnyal együtt tevékenyen részt vesznek a templom és környezete folyamatos gondozásában.

Június 11-én presbitériumunk megtartotta pünkösd utáni gyűlését, melyen kiértékeljük országos ünnepszentelésünk sikereit, felmértük lelki és anyagi tartalékainkat. Gondnok úr kifejezésre juttatta jogos véleményét, hogy Isten házában nincs helye eldurvult viselkedésnek. A gyülekezet legnagyobb tisztségét azzal a céllal vállalta, hogy a templom a békesség hajléka legyen és azt többet senki semmilyen okból ne háborgassa. Ezzel teljes lelkünkben egyet is értünk, hozzátéve, hogy a temető is a békesség helye. Oda is a kegyelet szándéka vezesse a látogatókat, minden egyebet félretéve. Pénztárnok asszonyunk még megválasztásakor javasolta, hogy aki presbiter, az vállalja a tisztességével járó kötelezettségeket. Ezzel is egyetértünk, és máris igyekszünk érvényt szerezni a javaslatnak.

Kegyelettel megemlékezünk az utóbbi időszakban elhunyt egyháztagjainkról:

2004. augusztus 9-én elhunyt és 11-én végtisztességben részesítettük id. Kerekes László atyánkfiait. Isten 83 életét ajándékozott neki ebben a világban. Megemlékezünk arról, hogy anyósa adott otthont az unitárius lelkészeknek és az unitárius kultúrotthonnak hosszú időn keresztül.

2004. december 6-án elhunyt és 9-én utolsó földi útjára kísértük Bakos János, 77 évet élt atyánkfiait, aki gyülekezetünk képzett kántora volt. Hithű unitárius, aki ötven évvel ezelőtt már szenvedett is egyházáért és lelkészéért, és azóta is sok áldozatot vállalt. Élete volt az egyház és a gyülekezeti ének. Volt egy mondása, mely szerint sok veszteség között a legnagyobbak közé számít, amikor a zsoldárt lopják el a nép ajkáról.

2005. december 4-én elhunyt, és 6-án kísértük végső nyughelyére Varga Gyula 71 évet élt atyánkfiait. Ő gazdálkodó volt.

2006. március 24-én elhunyt és 27-én végtiszteleti szertartásban részesítettük Jakab Ignácné, sz. Jakab Erzsébet atyánkfiait, akit 90. életévében szőlített magához a Teremtő. Boldogemlékü férjével együtt alapító tagja volt gyülekezetünknek.

2006. március 1-jén elhunyt dr. Szentesy E. András nyugalmazott egyetemi professzor, akiről április 28-án Balácsi László főjegyző úrral együtt megemlékező istentiszteletet tartottunk a Rákoskeresztúri Új Köztemetőben. 71 évet élt atyánkfia a magyar tudománynak szentelte egész életét, kiemelkedő értékek megvalósításával szerezte számos tudományos érdemét. Bizakodással és türelemmel viselve a súlyos kór keresztjét, családjával hazavándorolt az emigrációból, hogy itthon szolgálja fáradhatatlanul a rossz egészségi állapotban élő magyarság egészséges jövőjét. Az unitárius származású Székely Bordeaux Ödön professzor legjelentősebb munkáit fordította és adta ki magyarul, köztük a négy Béke Evangéliumot. Hitvallása a természetes életmód, tanácsa, hogy minél korábban tegyük azt mindennapjaink gyakorlatává. Utolsó ideáti erőfeszítésével megírta Székely professzor pályafutásáról szóló saját Evangéliumát. A viszontlátás váromlásával tekintünk a mű megjelenése elé. A tollat és a keresztet, amit ő letett, a gyászoló özvegy vette fel: hitvese, hive és hivatott segítőtársa, akit a felső világból is ellát azzal az erővel, amiből nekünk, követőknek is jut küzdelmeink folytatásához.

Május 11-én tragikus hirtelenséggel elhunyt, majd 13-án Kisvárdán helyeztük örök nyugalomra a sors könyörtelen keze által kidöntött nagy székely fenyőt, id. Varga Attilát, aki mindössze 61 évet tölthetett szerettei között kemény küzdelemben a családért és a hazáért. Sok erőpróba vállalására volt még kész, de munkát elvégzetlenül egyik napról a másikra se hagyott. Fiatalon is úgy ment el közülünk, hogy senkinek semmivel nem tartozott, csak mi tartozunk neki sok hálával és az örök szeretet könnyeivel.

Június 5-én ragadta el szerettei közül a betegség és 7-én mondtuk el az utolsó Isten-hozzátot a szerető családfő és hűséges unitárius, id. Marinka Imre fölött, aki 71 évig élt.

Június 8-án súlyos szenvedés után váltotta meg az Úr és 11-én kísértük el oda, ahol nem fáj semmi Varga Gyuláné, sz. Lakatos Anikót, aki alig 40 életév után tért meg Teremtőjéhez árván hagyva szeretett családját.

Július 9-én Isten nyugovóra szőlította, és 13-án fájdalmas búcsút vettünk Sőfi Józsefné, sz. Bakos Ida atyánkfiaitól, aki a legjobb édesanya, egyházközségi pénztáros és a leghüségesebb templomlátogató volt. Akinek mindene volt a haragszó, annyira, hogy amikor az megszólalt, Istennél érezte magát a Mennyben. Akinek meg is adta a jóságos Atya, hogy utolsó erejével is részt vehessen a templomszentelésen, és akinek 69 évi küzdelem jutott a Földön a mi jóságos mennyei Atyánk akaratából.

Adjon a gondviselés Istene csendes nyugodalmat és örök üdvösséget mindannyiunknak, a hátramaradottaknak adja meg a vigasztalódást abban a boldog reményben, hogy az élet örök, és egyszer mindannyian viszontlátjuk egymást!

Nyitrai Levente

Röpke beszámoló Hódmezővásárhelyről

Nagy családunk nagy eseményét jelentette itt Hódmezővásárhelyen az unitárius templomban a július 2-án tartott konfirmáció és keresztelő.

Kiss Mihály lelkészünk és felesége, Tünde a tanév során péntek délutánonként a hittanosokkal összekapcsoltan készítette fel a konfirmandusokat életük egyik rendkívüli eseményére.

Az iskolai feladatokkal túlszűfolt diákok következetesen és pontosan igyekeztek részt venni ezeken az órákon, közülük négyen lettek alkalmasak korban és felkészültségben a konfirmálásra: Berényi Dorottya, Domján Dóra, Kisházi László, Szabó Lili. A három leányka unokám, a leányke megkeresztelése után kapcsolódhatott a kis közösséghez. A lelki nevelés eredményeként már jövőre is jelentkezett két fiúunokám konfirmálásra.

Az ünnepi vasárnapot megelőzte az előtte levő napok készülődése. Otthon elő kellett keresni és felfrissíteni a tarcsafalvi rokonoktól kapott székely ruhákat, s a templomot is fel kellett díszíteni.

Az úrasztalon színes volt a virágköltemény, a szószéken, padokon borostyán és fehér szalag között szegfű és fehér margaréta sorakozott.

A máskor nevetős kis társaság július másodika napfényes reggelén megilletődötten gyülekezett a templomkapunál. Családtagok, ismerősök, barátok jöttek-jöttek a hívó haragszóra. Megtelt a templom. A lelkész vezetésével bevonult az ifjú csapat, hogy számot adjon hitbéli felkészültségéről.

Borsos Annamária tanárnő zenei kíséretével felcsendültek az egyházi énekek.

A prédikáció útmutatását a felnőttek jobban figyelték, mint a feszülten ülő, konfirmálás ceremóniáját váró diákok. De eljött ez az óra is. Meghallgattuk a nekik szóló igét, s a számukra is fontos, lelkükhöz szóló útmutatást.

Aztán a néma csendben megszólaltak a „főszereplők”, az egyháztörténet, a hitelvek alapvető ismereteit mondták sorban-sorban, majd közösen, s már hangosan a hitvallást. A szülők gyermekeik mellé állva szintén úrvacsorát vettek.

A meghatóan felejthetetlen esemény „koronája” számunkra még az volt, hogy a tizenkettedik unokámat: Benczédi Gyöngyi és Becsek Krisztián 3 és fél éves Bende-gúzat lelkészünk megkeresztelte. Berényi Gabi – legnagyobb unokám a keresztanyja, aki figyelmesen, fegyelmezetten állt a kicsi mellett, mint aki tudatában van a keresztelés fontosságának, jelentőségének. Szó nélkül tűrte, hogy a családi ezüstpohárba mártott rózsaszállal megérintse tiszteletes úr a fejét. Villantak, kattogtak az eseményeket rögzítő gépek.

A feldíszített templom a július 5-i koncert színhelye is volt. Szájról szájra járt a hír: „jönnek erdélyi körútjuk után az amerikai vendégek, kik koncertjükkel örvendeztetnek meg”. Zsúfolásig megtelt a templom! New York mellől, Belmont unitárius egyházközségnek kis kórusa lenyűgözően szerepelt! A jó akusztikájú templomban zengett a sokféle dal és a szünni nem akaró taps. A szétosztott műsort megőrizve lelki szemünkkel felidézhetjük a családokat összefogó belmonti kórus kedves, mosolyt fakasztó, közvetlenséggel, játékosan előadott dalait.

Dr. Benczédiné Szabó Gabi,
az egyházi ünnepségnek boldog résztvevője

ifjúsági oldal

Magyarkúti Unitárius Tábor

2006. július 17–23. között immár ötödik alkalommal táboroztak Magyarkúton unitárius fiatalok. Az idei tábort Dániel könyve alapján szerveztük, amelynek történeteit három, 10-10 fős korcsoportban dolgoztuk fel a gyerekekkel. A legkisebbek Szász Adrienne vezetésével játékos formában ismerkedtek Nebukadnecár király udvarával, a három jó barát, Sadrak, Mesak, és Abednegó kalandjaival. A 10-13 évesek Fűzi Beatrix segítségével beszélgettek az igazi barátság jellemzőiről és fontosságáról, a felebarát és ellenség fogalmá-

ról, míg a 14-17 évesek Béres Annával elemezték végig saját kapcsolataikat Dániel életén keresztül.

Célunk elsősorban az volt, hogy megismerve és feldolgozva a bibliai történeteket, a főszereplő Dániel életén és sorsán keresztül megláttassuk, Isten hogyan működteti a mi, saját szülő-gyermek kapcsolatunkat, testvéri kapcsolatainkat és az idegenekhez való viszonyulásunkat. Ezen túl pedig, hogy a beszélgetéseken, játékokon, versenyeken keresztül egymást megismerve új barátságok köttessenek, illetve a régiek tovább mélyüljenek.

A kiscsoportos okításon túl közös udvari áhitatokon is részt vettünk, ahol együtt imádkozhattunk, és énekelhettünk.